

af de 2 Anmærkninger, om hvis Gjenoptagelse der nu er Spørgsmaal ved Endringsforslagene under Nr. 1 og 2, hvorimod jeg nu er imod at optage dem. Jeg tilstaaer, at jeg ikke kan finde den Holdning, som fra Regjeringens Side er indtagen ligeoverfor disse Forslag, ganske correct. Jeg troer, at, naar den høitærede Indenrigsminister her havde stillet sig saa bestemt ligeoverfor disse i mine Tanker mindre betydende Anmærkninger, som han har gjort i Landsstthinget, vilde der aldrig være blevet Spørgsmaal om dem; thi saa megen Vægt lagde Finantsudvalget ikke paa disse Anmærkninger, at det ligeoverfor en saa bestemt Udtalelse fra Ministerens Side, der endogsaa kunde antyde en Cabinetsforandring, vilde have fastholdt dem. Men paa den anden Side maa jeg selv tilstaae, at jeg kan ikke være enig med den høitærede Minister om den særdeles Vægt, han har lagt paa disse Anmærkninger, og jeg kan heller ikke være enig i, hvad der fra Indenrigsministerens Side udtaltes, at han ikke kunde modtage saadanne Anmærkninger. Jeg troer, at det tilkommer alene Conseils-præsidenten eller Finantsministeren, fordi han skal contrastgnere Finantsloven, at erklære, at saadanne Anmærkninger ikke kunne modtages, efterat det er konstateret, at de have en reen formel og constitutionel Betydning; thi, hvad Realiteten af disse Anmærkninger angik, var jo Indenrigsministeren enig med Finantsudvalget og Folkethinget i, at han kunde gaae ind paa den Tanke, der laa til Grund for dem. Ikke desto mindre skal jeg nu indstændigt tilraade det ærede Folkething at lade det beroe ved den Discussion, hvortil disse Anmærkninger have givet Anledning, og ikke for disse, ligesaa lidt som for de paafølgende Anmærkninger's Skyld at sende denne Lov tilbage til Landsstthinget. Jeg støtter denne min Anskuelse ikke paa Hensyn til Regjeringen, thi det Spørgsmaal, hvorvidt det vilde have en alvorlig Indflydelse paa Regjeringens Stilling, vilde altid senere kunne komme i Betragtning, og naar det virkelig laa for, at der kun var Valget imellem at see Kongens nuværende Regjering foretage et partielt eller totalt Skifte eller at gaae ind paa, hvad der her er Spørgsmaal om, saa vilde det være tidnok derom at tage

endelig Bestemmelse; men det, der for mig er det Ledende til at anbefale Folkethinget at vedtage Finantsloven, som den er kommen fra Landsstthinget, er for det Første Hensynet til Landsstthinget. Det maa vistnok almindeligt erkjendes, at Landsstthinget i en sjelden Grad er imødekomet Folkethingets Ønsker og Indstillinger med Hensyn til Finantsloven, og det er derfor efter min Formening ikke mere end billigt, at Folkethinget fra sin Side tager et lignende Hensyn. Men for det Andet vilde jeg fornemmeligen tilraade de Herrer at vedtage Finantsloven i dens nuværende Skikkelse for Folkethingets egen Skyld. Jeg troer, at den sande Styrke i politiske Forhold kun fremkommer ved Maadehold, og jeg tilstaaer, at efter min Bedømmelse af den politiske Stilling kan jeg ikke finde det maadeholdent, for de forholdsvis saa ubetydelige Spørgsmaal, som her foreligge under Nr. 1—5 — om Endringsforslaget til § 21 skal jeg ikke udtale mig — at stride til Nedsættelsen af et Føllesudvalg; der til er Tingene ikke betydelig nok, og dertil er paa den anden Side, finder jeg, Situationen for alvorlig. Efterat Rigsdagen har været saalænge sammen, forekommer det mig, at det kun vilde gjøre et meget daarligt Indtryk og ikke bidrage til at styrke Folkethingets Ansæelse, men give Folkethinget et Slags Skin, om end ufortjent, af Kethaveri, om man nu vilde sende Sagen tilbage til Landsstthinget. Det er disse Hensyn, der hos mig have motiveret en forandret Opfattelse af det Standpunkt, som jeg indtog ved Sagens tidligere Forhandling, og som tillige have tilskyndet mig til at raade de Herrer, der maaskee ellers angaaende disse Forhold have kunnet dømmesom jeg, nu med mig at stemme for at vedtage Finantsloven i den Skikkelse, hvori den er kommen fra Landsstthinget.

Finantsministeren: Skjøndt intet af de Forslag, der ere stillede, vedkommer det Affnit af Finantsloven, som nærmest henhører under mig, maa jeg dog ubede mig Ordet et Øieblik i Anledning af de Forandringer, der i Landsstthinget ere foregaaede i dette Affnit. Den ærede Ordsfører har ganske kort streift